

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 158/2026-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a maloletého [REDACTED] zastúpených URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 37P/52/2021 a proti postupu Krajského súdu v Žiline v konaniach vedených pod sp. zn. 14CoP/104/2023 a sp. zn. 14CoP/226/2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. februára 2026 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 37P/52/2021 a postupom krajského súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 14CoP/104/2023 a sp. zn. 14CoP/226/2025. Sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu konať bez zbytočných prietahov. Zároveň žiadajú priznať finančné zadosťučinenie v sume 15 000 eur pre sťažovateľku 1 a 19 000 eur pre sťažovateľa 2 a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že predmetom napadnutého konania je rozvod manželstva a úprava výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletému [REDACTED] (sťažovateľ 2). Napadnuté konanie iniciovala sťažovateľka 1 na okresnom súde podaním návrhu 28. apríla 2021. Okresný súd rozsudkom sp. zn. 37P/52/2021 z 13. septembra 2023 manželstvo rozviedol a sťažovateľa 2 zveril do striedavej starostlivosti rodičov (rozsudok v časti výroku o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť 14. novembra 2023, pozn.). Sťažovateľka 1

podala proti rozsudku odvolanie. Krajský súd rozsudkom sp. zn. 14CoP/104/2023 z 26. júna 2024 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil vo výroku o výživnom na sťažovateľa 2 a výroku o trovách konania a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

3. Po vrátení veci okresný súd v poradí druhým rozsudkom č. k. 37P/52/2021-1850 zo 16. júla 2025 rozhodol o výške výživného a zároveň určil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Proti rozsudku podali odvolanie obaja účastníci konania. Okresný súd po vykonaní nevyhnutných administratívnych úkonov predložil spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní 20. novembra 2025, pričom odvolacie konanie je v súčasnosti vedené na krajskom súde pod sp. zn. 14CoP/226/2025 a v čase podania ústavnej sťažnosti v ňom nebolo právoplatne rozhodnuté.

4. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdenom porušení označených práv zbytočnými priet'ahmi súdov konajúcich v právnej veci sťažovateľov. Sťažovatelia zrekapitulovali priebeh napadnutého konania ako celku, pričom zbytočné priet'ahy mali byť spôsobené nečinnosťou a neefektívnym postupom súdov konajúcich v ich právnej veci. Celková doba konania aj vzhľadom na skutočnosť, že predmetom konania je aj úprava práv a povinností k maloletému dieťaťu, je podľa názoru sťažovateľov nesúladná s obsahom označených práv. Napadnuté konanie pritom nemožno označiť za právne ani fakticky také zložité, aby odôvodňovalo aktuálnu dĺžku konania ako celku. Enormne aktívna účasť sťažovateľky 1 v napadnutom konaní jej nemôže byť na ťarchu. Sťažovateľka 1 ako matka robí preto všetko, čo je v jej silách, aby chránila najlepší záujem maloletého sťažovateľa 2. Porušenie označených práv malo byť spôsobené výlučne v dôsledku zbytočných priet'ahov konajúcich súdov.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

II.1. K postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 37P/52/2021 a postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14CoP/104/2023:

5. K tejto časti ústavnej sťažnosti ústavný súd uvádza, že existenciu zbytočných priet'ahov v oboch napadnutých konaniach v kontexte identických označených práv už posudzoval, a to na základe predchádzajúcich ústavných sťažností rovnakých sťažovateľov, ktoré odmietol z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti uznesením sp. zn. I. ÚS 689/2025 zo 4. decembra 2025 (právoplatným 18. decembra 2025, pozn.). Ústavný súd v uznesení detailne rozanalyzoval postup konajúcich súdov a, nadväzujúc na to, konštatoval, že v kontexte zisteného skutkového stavu nedošlo k porušeniu označených práv sťažovateľov zbytočnými priet'ahmi konajúcich súdov.

6. Ústavný súd konštatuje, že aktuálna ústavná sťažnosť bola doručená len po dvoch mesiacoch od právoplatnosti skoršieho rozhodnutia a navyše za nezmeneného skutkového stavu, keďže okresný súd predložil spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní už 20. novembra 2025 (teda pred prvým rozhodnutím ústavného súdu). Ústavný súd teda vo vzťahu k napadnutému postupu okresného súdu a krajského súdu v konaní sp. zn. 14CoP/104/2023 konštatuje identickosť predmetu konania s vecou sp. zn. I. ÚS 689/2025, čo pri existencii právoplatného rozhodnutia ústavného súdu predstavuje prekážku rozhodnutej veci (*res iudicata*). Táto okolnosť predstavuje dôvod neprípustnosti ústavnej sťažnosti podľa § 55 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej

len „zákon o ústavnom súde“), a tým aj dôvod na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde.

II.2. K postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14CoP/226/2025:

7. Na margo odvolacieho konania krajského súdu, ktoré aktuálne prebieha pod sp. zn. 14CoP/26/2025, ústavný súd uvádza, že už na prvý pohľad je zrejmé, že jeho aktuálna dĺžka (v súčasnosti len 3 mesiace) sama osebe neindikuje porušenie označených práv sťažovateľov v dôsledku existencie zbytočných prietáhov zo strany krajského súdu, a preto ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. marca 2026

Libor Duľa
predseda senátu